Ne päivät ovat utuisia ja synkkiä, kun ilmeetön äiti istuu sohvalla täysin liikkumatta. On kuin sakea sumu olisi laskeutunut kaiken ylle. Edes silmät eivät räpsy, kun hän katsoo syvälle jonnekin toiseen maailmaan. Se on paikka, jonne minulla ei ole pääsyä. Eikä näinä päivinä äidillä ei ole pääsyä takaisin minun maailmaani. Jos silmät eivät tasaisin väliajoin kyyneltyisi, voisi luulla, että äidin sielu on kuollut. Kun sormellani kosketan hänen kyyneltään, hän yrittää hetken hymyillä ja vakuuttaa, että kaikki on hyvin. Silloin hän saattaa ottaa minut kainaloon ja halata kuin pelkäisi, ettei seuraavaa tilaisuutta enää tule. Mutta kuitenkin hän valuu takaisin omaan painajaiseensa, jossa häntä jokin näkymätön vainoaa. Haluan kuitenkin uskoa, että äitiä haluaa takaisin. Että hän haluaa lähemmäs minua. Minä ainakin haluan lähemmäs äitiä. Ilveilen, jotta hän heräisi eloon ja nauraisi. Taas hän hetken hymyilee ennen kuin hukkuu syvälle meren pohjaan. Kiipeän hänen syliin, jotta hän pääsisi kosketuksiin elämän kanssa. Toisen maailman taistelujen tuoksinnassa hän ärähtää ja työntää minut pois. Itken ja yritän korjata kaiken. Itkuisella äänellä hoen ”nätisti, nätisti” ja silitän omaa poskeani. Niin äiti on opettanut, että nätisti pitää koskettaa. Mutta en ole osannut, koska äiti ärähtää. En tiedä, mitä olen tehnyt väärin. Mutta varmasti jotakin suurta, koska äiti pakenee minun maailmaani. Kun ääni vaikenee, hän katoaa taas muualle. Silloin tunnen epäonnistuneeni, en saa äitiä varastettua takaisin luokseni. Hän on liian kiinni jossain toisaalla, jotta voisin saada hänestä otteen. Silloin pelkään, mitä tapahtuu sinä päivänä, kun äidin silmistä ei enää valukaan kyyneleitä. Että kun hän vain liikkumatta istuu ja silmät tuijottavat osoitteettomasti kaukaisuuteen. Entä jos äiti ei silloin enää koskaan palaa? En voi olla ilman äitiä. Äiti on minun maailmani. Rutistan häntä niin kovaa, että hänen on pakko tuntea minun pienet käteni. Hänen on tartuttava niihin, jotta minä en jäisi yksin. Äiti pitää maailmani kasassa ja tuo siihen järkeä. Ei ole olemassa maailmaa, jos ei ole äitiä. Jos ei ole maailmaa, ei ole minua. Ilman äitiä ei ole minua ollenkaan.